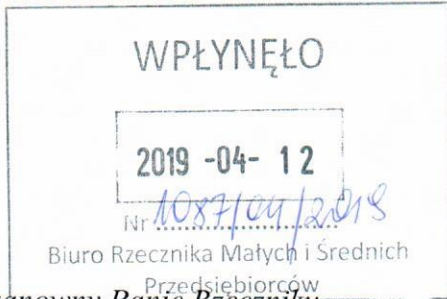




Warszawa, dnia 08 kwietnia 2019 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

PT3.8102.2.2019PT3.8102.2.2019



Szanowny Panie Rzeczniku,

Pan
Adam Abramowicz
Rzecznik Małych i Średnich
Przedsiębiorców

Uprzejmie dziękuję za nadesłanie wniosku z dnia 15 stycznia 2019 r., znak: RMSP-1.15.01.2019 dotyczącego wydania przez Ministra Finansów objaśnień prawnych w świetle Prawa przedsiębiorców¹ które dotyczyłyby wykładni niektórych przepisów prawa podatkowego w zakresie odliczania podatku VAT w imporcie usług oraz w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów przez ocenę ich zgodności z prawem unijnym.

Złożony przez Pana wniosek dotyczy zasadniczo wydania objaśnień prawnych, które dotyczyłyby wykładni przepisów prawa podatkowego. W tym kontekście pragnę wskazać na stanowisko, które zostało Panu przedstawione w piśmie z dnia 26 marca br. znak: PT3.0723.2.2018 wskazujące że Minister Finansów nie jest ustawowo uprawniony do wydawania objaśnień prawnych przepisów prawa gospodarczego, natomiast w zakresie przepisów podatkowych Minister Finansów wykorzystuje instrumenty prawne określone w ustawie Ordynacja podatkowa² (tj. wydawane przez Ministra Finansów interpretacja ogólna i objaśnienia podatkowe oraz wydawane na wniosek zainteresowanego przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej interpretacje indywidualne). Stanowisko to podtrzymuję.

We wnioskowanym przez Pana zakresie (tj. wykładni niektórych przepisów prawa podatkowego w zakresie odliczania podatku VAT w imporcie usług oraz w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów przez ocenę ich zgodności z prawem unijnym) istnieje zatem możliwość wydania przez Ministra Finansów, z urzędu, interpretacji ogólnej bądź objaśnień podatkowych na gruncie Ordynacji podatkowej.

Z tym że, w mojej ocenie z przedstawionej przez Pana we wniosku argumentacji wynika, że zagadnienie nie dotyczy zasadniczo wątpliwości w stosowaniu przepisów prawa podatkowego przez przedsiębiorców, ale zmierza Pan do wykazania, że wprowadzone od 1 stycznia 2017 r. rozwiązanie w zakresie odliczania VAT w imporcie usług oraz w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów (WNT) przewidziane w art. 86 ust. 10i ustawy o VAT³ – mające na celu

¹ Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.), dalej: „Prawo przedsiębiorców”

² Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.

³ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.), dalej: „ustawa o VAT”.

automatyczne przesunięcie w czasie prawa do odliczenia VAT – narusza zasadę neutralności podatkowej oraz proporcjonalności i jest niezgodne z dyrektywą VAT⁴.

Odnosząc się do tych wątpliwości Pana Rzecznika uprzejmie wyjaśniam, że celem wprowadzenia od 1 stycznia 2017 r.⁵ wskazanych rozwiązań w ustawie o VAT, było usankcjonowanie przypadków nieterminowego rozliczenia podatku VAT należnego i naliczonego w WNT, imporcie usług oraz transakcjach krajowych dla których zobowiązaniem do rozliczenia podatku należnego jest nabywca (m.in. dodanie ust. 10i w art. 86 ustawy).

Zgodnie z wprowadzonym rozwiązaniem uwzględnienie kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej, w której podatnik jest zobowiązany rozliczyć wskazane wyżej czynności w terminie późniejszym niż 3 miesiące od końca miesiąca w którym powstał obowiązek podatkowy z ich tytułu powoduje, że podatnik może odpowiednio zwiększyć kwotę podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, do którego nie upłynął jeszcze termin do złożenia deklaracji podatkowej (na bieżąco).

Rozwiązanie to zostało wprowadzone w pakiecie zmian legislacyjnych mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego. Jego wprowadzenie było odpowiedzią na sygnalizowane przez organy podatkowe nieprawidłowości w deklarowaniu wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów i importu usług. Proponowana zmiana miała na celu usprawnienie kontroli takich obszarów jak m.in. handel wewnątrzwspólnotowy czy krajowe odwrócone obciążenie w VAT.

Pozwolę sobie zauważyć, że złożony przez Pana Rzecznika wniosek zawiera zasadniczo argumentację tożsamą z uzasadnieniem wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych wydanych z zaskarżenia interpretacji indywidualnych Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej dotyczących stosowania wskazanych przepisów (wyrok WSA w Krakowie z 29 września 2017 r., sygn. akt I SA/Kr 709/17 oraz WSA w Warszawie z 15 maja 2018 r. sygn. akt III SA/Wa 2488/17). Wyroki te są nieprawomocne, według mojej wiedzy od tych wyroków złożone zostały skargi kasacyjne. Sprawy te nie były jeszcze przedmiotem rozstrzygnięcia Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Mając to na uwadze, uważam za przedwczesne zajmowanie przez Ministra Finansów stanowiska w omawianej kwestii, w tym także w formie wydawanych z urzędu objaśnień podatkowych albo interpretacji ogólnej.

Jako, że powołane nieprawomocne wyroki wojewódzkich sądów administracyjnych są pierwszymi w analizowanych sprawach, a wskazana Przez Pana Rzecznika argumentacja odpowiada uzasadnieniom do tych wyroków, uważam za zasadne powstrzymanie się od wydawania ostatecznej opinii w przedstawionym przez Pana zagadnieniu do czasu rozstrzygnięcia spraw przez Naczelny Sąd Administracyjny.

Z poważaniem,

Z upoważnienia Ministra Finansów

Podsekretarz Stanu

Filip Światała

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

⁴ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE. L 2006 Nr 347, str. 1), dalej: „dyrektywa VAT”.

⁵ Zmiany wprowadzone ustawą z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2024, z późn. zm.).